

Boldog
karácsonyt!

olyam 12. szám | 2025. DECEMBER / nimrod.hu

NIMRÓD

V A D Á S Z Ú J S Á G

AZ ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZATI VÉDEGYLET SZAKMAI MAGAZINJA

750 Ft | Előfizetőknek 695 Ft

É R T É K | H Ű S É G | S Z E N V E D É L Y

Év végi leltár

FOTÓ: Mesterházi József

AZ OLVASÓK MEGSZOKHATTÁK, HOGY MINDEN ÉV VÉGÉN, A NIMRÓD DECEMBERI SZÁMÁBAN A VADÁSZKAMARA IGYEKSZIK BESZÁMOLNI AZ ÉV SORÁN FELMERÜLT KIHÍVÁSOKRÓL, AZ ELVÉGZETT MUNKÁRÓL ÉS AZ ELÉRT EREDMÉNYEKRŐL. MINDEMLETT PEDIG A JÖVŐBE TEKINTVE A KÖVETKEZŐ ÉV KIHÍVÁSAIT ÉS TERVEIT IS IGYEKSZÜNK FELVÁZOLNI. 2025-BEN IS MEGKÍSÉRELJÜK, HOGY A VADÁSZOK KÖZÖSSÉGE SZEMPONTJÁBÓL LEGFONTOSABB ÜGYEKET – A TELJESSÉG IGÉNYE NÉLKÜL – LETÁRBA VEGYÜK.

A Vadgazdálkodási Pályázati Rendszerről szóló Rókamáj adást az alábbi QR-kóddal hallgathatja meg

KEDVES VADÁSZTÁRSAK!

Közhelyesnek tűnhet, de ez az esztendő sem telt eseménytelenül. Sőt, mondhatnánk, hogy bizonyos értelemben a változások és a változtatások éve volt, az érdekképviselési stabilitás megtartása mellett. A változások nagyrészt abból fakadtak, hogy a területi szervezeteink esetében ez az év volt a tisztújítás időszaka, másrészt jelentősen átalakult a vadgazdálkodási ágazat finanszírozásához felhasználható kamarai források pályázati rendszere. Ezek mellett erősödött és átalakulni látszik a kiemelt kamarai célok végrehajtása: a hivatásos vadászokkal és az ifjúságneveléssel kapcsolatos tevékenységek.

A vármegyei területi szervezeteknél tartott választások során **jelentősen megújult az érdekképviselési összetétele**: több vármegyében jelentős változások történtek a tisztségviselők személyében. Elegendő arra gondolni, hogy többhelyütt új titkár látja el az ágazati érdekvédelem napi feladatait, de volt változás az elnökök személye tekintetében, és a területi szervezetek vezetőségében is. Így pedig az Országos Elnökség is megújult, átalakult.

Mindenekelőtt fontos, hogy leköszönő kollégáinknak és érdekképviselési ügyekben akár évtizedeken keresztül aktív, korábbi kamarai tisztségviselőinknek

megköszönjük a munkájukat. Tevékenységük és emberi hozzáállásuk nélkül a vadászkamara nem érhetne volna el azon szakmai eredményeket, amelyeket főként az elmúlt 10 év során, de akár a szervezet alapítása óta is elért. Nyugdíjba vonuló kollégáinknak kívánunk békés, de aktív pihenő éveket, míg leköszönő tisztségviselőinknek az élet más területein való szakmai sikereket. Mindannyiójuktól kérjük, hogy továbbra is maradjanak az érdekképviselési munka segítői, előremozdítói, hiszen tudásukra, tapasztalataikra építhetünk.

Új, megválasztott tisztségviselőinknek pedig ezúton kívánunk eredményes munkát és azt, hogy teljes táborunk, a mintegy 71 000 magyar vadász érdekében dolgozzanak! Már csak azért is, mert érdekképviselési kihívások, ágazati problémák és feladatok jócskán állnak előttünk, és ezeket a régi tisztségviselők rutinjával, valamint az újak innovatív ötleteivel ötvözve lenne szerencsés megoldani, vagy legalábbis javaslatot tenni a megoldásukra.

Itt rögtön említhetjük a vadászkamara talán legfontosabb törekvését az elmúlt évek vonatkozásában: **a kiemelt kamarai célok programot**, amelynek megújulása folyamatban van. Nem feltétlenül alapjaiban – hiszen a program szilárd talapzaton áll és gyökeresen nem változik – sokkal inkább a gyakorlati

megvalósítást tekintve. Ide tartozik például a hatvani Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Vadászati Múzeum esetében a gyerekrendezvények újfajta megközelítése, amely révén egy nap alatt több mint tízezer látogatót vonzott a kiállítás, de szintén ide sorolható a vadászkamara ifjúsági foglalkoztató füzetének megújítása vagy éppen a vármegyei foglalkoztató terek kialakításának befejezése.

Ez utóbbi kapcsán megjegyezhetjük, hogy az ország 16 vármegyéjében saját tulajdonban álló kiállítótér került vagy kerül rövidesen kialakításra, és 2026-ra már minden egyes vármegyében a vadászkamara által különböző konstrukciókban kialakított, működtetett ifjúsági foglalkoztató terek jelentik majd az „Ismerd meg a vadászokat!” elnevezésű ifjúságnevelési programunk bázisát. Ennek ismeretében az ifjúsági célterület legfontosabb feladata a jövőben a minél több gyermek elérése, a vadászat lényegének, szépségének és okszerűségének objektív bemutatása. Lévé a beruházások jövőre gyakorlatilag lezárulnak, feladatunk a továbbiakban a minél komplexebb programok szervezése lesz a kialakított infrastruktúrára támaszkodva.

Jelentős, a kamarán belüli ideai változás a pályázati források felhasználásának lehetősége, **a vadgazdálkodási pályázati rendszer megújítása**. Erről több-

ször adtunk hírt az elmúlt évben, akár itt Nimród hasábjain, akár a honlapunkon, közösségi felületeinken, akár podcast formájában. A lényegét összefoglalva: a pályázati struktúra oly módon újul meg, hogy úgy a döntési kompetenciák, mint a pályázati forrás összege átkerül a kamarai területi szervezetek hatáskörébe, a Küldöttközgyűlés és az Elnökség által megszabott keretek között.

A pályázati rendszer átalakításától azt várjuk, hogy a vadászatra jogosultak adminisztratív terhei tovább csökkenjenek a pályázat beadása során, a helyben jelentkező problémákra speciális (helyi) célterületeket írjanak ki a területi szervezetek, és a vadászkamara által a Vadgazdálkodási Pályázati Rendszerre szánt forrásokat teljes egészében felhasználják a vadgazdálkodók, erősítve az ágazat versenyképességét, fejlődését.

A versenyképesség növelésére szükség is van. Bár az elmúlt másfél évtizedben a vadgazdálkodás országos ágazati nyeresége jelentősen növekedett, ez azonban nagy mértékben köszönhető az állategészségügyi állami kártalanításoknak, és nem feltétlenül igaz minden vadászatra jogosult. És ez a helyzet sajnálatos módon azzal függ össze, hogy állategészségügyi kihívásból bizony több is jutott az ágazatban, mint „normál” éveken.

FOTÓ: Blaumann Ödön

Elegendő, ha csak ezekre gondolunk: afrikai sertéspestis (ASP), ragadós száj- és körömfájás, kéknyelv, madárinfluenza, kiskérődzők pestise, őzelhullások és még sorolhatnánk. Mindezt a mostani mixomatózis járvány árnyékában állva írjuk le... Talán nem vitás, hogy mindezen problémák kezelése az állategészségüggyel közösen nem csak dolgunk, hanem elemi érdekünk is.

Öröm az örömben, hogy aláhúzhatjuk: az állategészségügyi hatóságok és a vadászati érdekképviselő között hatékony, egymás érdekeit és szakmai szempontjait maximálisan figyelembe vevő kapcsolatrendszer alakult ki, amelyben kulcsszerepe volt és van a folyamatos egyeztetésnek. Év végére elmondható, hogy a két legnagyobb vadgazdálkodási ágazati célt elértük: a ragadós száj- és körömfájás az érintett állattartó telepeken belül maradt és sikerült felszámolni azt, az ASP vonatkozásában pedig továbbra is megakadályoztuk a sertéstelepekre való bejutást.

Ágazati nehézségekből sajnos bőségesen akad a fentiekén túl is, és talán a legnagyobb kérdőjelet és fejtörést mind közül a hivatásos vadászok alkalmazásával kapcsolatos kérdések okozzák. Több fórumon több formában foglalkozott a vadászkamara ezen témával, és bátran kijelenthetjük, hogy a jövőben még számtalanszor fogunk is. A részletekben nem elmerülve: tisztán látszik, hogy ennek a kérdéskörnek van egy érzelmi és egy vadgazdálkodási oldala. Ha úgy tetszik: az emberi oldala az, amely a hivatásos vadászként dolgozók megbecsülésével, munkafeltételeinek javításával és egyáltalán a vadórként foglalkoztatottak életpályájával függ össze. A vadgazdálkodási oldalt pedig meghatározzák a szakmai és gazdasági kérdések.

Épp ezért a hivatásos vadászokkal kapcsolatos kérdéskör messze túlmutat egy egyszerű munkavállalói, munkáltatói tárgykörön; ágazatot meghatározó kérdés. A vadászkamara pedig pont súlyának megfelelően kíván ezzel foglalkozni, kikérve az ágazatban dolgozó hivatásos vadászok véleményét, javaslatait. A 2026-os év azonosíthatóan legnagyobb feladata lesz, hogy a hivatásos vadász alkalmazás terén egy ágazatot meghatározó jelentőségű koncepcióval álljon elő a vadászati érdekképviselő.

Ehhez és minden ágazati feladathoz várjuk a vadászok és a megújuló érdekképviselő szereplőinek észrevételeit! Hiszünk abban, hogy alulról építkezve, kellő együttműködés és összefogás esetén még hatékonyabban tudjuk a vadászok és a vadgazdálkodás érdekeit képviselni.

Ezen gondolatokkal kívánunk minden kedves vadásztársunknak családi békében töltött karácsonyt, majd vadászélményekben gazdag, sikeres, boldog új esztendőt!

dr. Jámor László elnök,
Bajdik Péter főtitkár

KARÁCSONYVÁRÓ VADÁSZ SZENTMISE ÉS KONCERT

**2025. DECEMBER
10-ÉN 18.00-TÓL**

HELYSZÍN

Budavári Nagyboldogasszony-
templom (Mátyás templom),
1014 Budapest, Szentháromság tér

PROGRAM

18.00 – Szentmise

celebrálja: dr. Mészáros István
prépost, kanonok, bodrogi
főesperes

19.00 – Koncert

Vadász Kamara Körtgyttes;
orgonál Bán István;
közreműködik Revóczky
Ottília hegedűn és a Bach
Akadémia Budapest
énekesei

Bemutakozik Boros Ferenc Zsolt

FOTÓ: ifj. Bóta István

AZ OKTÓBERI TISZTÚJÍTÁSON A VÁRMEGYEI KÜLDÖTTEK BOROS FERENC ZSOLTNAL SZAVAZTAK BIZALMAT, AKI ZUBERECZ TIBORT VÁLTOTTA A VADÁSZKAMARA BÉKÉSI VÁRMEGYEI TERÜLETI SZERVEZETÉNEK TITKÁRI POZÍCIÓJÁBAN. MIKÉNT KORÁBBAN MÁS, ÚJONNAN MEGVÁLASZTOTT KOLLÉGÁIT, ŐT IS MEGISMERHETIK A NIMRÓD VADÁSZÚJSÁG HASÁBJAIN. AZ ALÁBBIKBAN AZ ÚJ TITKÁR BEMUTAKOZÁSÁT OLVASHATJÁK SAJÁT SZAVAIVAL.

Gyulán születtem 1974-ben. Itt töltöttem a gyermek-, majd kamaszéveimet az Erkel Ferenc Gimnázium elvégzéséig, ahonnan a mezőgazdaság, azon belül az állatok szeretete egyenes úton vezetett a Gödöllői Agrártudományi Egyetemre. Ott 1999-ben vettem át okleveles agrármérnöki diplomámat. Ezt követően 2000-ben az időközben Szent István nevét felvett Egyetem (SZIE) Környezettudományi Karán diplomáztam mint okleveles vadgazdálkodási szakmérnök.

A szakmával való kapcsolatomban anyai nagybátyám révén alakult ki: ő a '80-as években Söjtörön, a Balatonbereg Állami Gazdaságnál, majd a Gyulavári Váralja Vadásztársaságnál dolgozott vadórként. Rengeteg vadászati témájú szép- és szakirodalmi könyvvel rendelkezett, olthatatlan szeretetemet a vadászat iránt ezek alapozták meg. Gyakran vitt magával, így rengeteg örök vadászmemóriával gazdagodtam már gyermekkoromban.

Vadászvizsgát 1995-ben tettem Gödöllőn, és az ottani egyetemi bérkölövő vadásztársaságba belépve vásárolhattam meg első puskámat. Alapítója vagyok a Gyula-vári, Dénesmajori Földtulajdonosok Fehér-Körös Vadásztársaságának. 2007-től vagyok tagja, illetve megválasztott vadászmentora a Mezőgyáni Földtulajdonosok Vadásztársaságának, ahol jelenleg a földtulajdonosi közös képviselői feladatokat is ellátom. Szerencsés embernek tartom magam a tekintetben, hogy a vadászatot keresztül eljutottam az ország más szegleteibe is, ahonnan máig tartó vadászbarátságokkal tértem haza.

2002-től 2015-ig dolgoztam az akkori eleki Radványi György Középiskolában a vadász-vadtenyésztő szakmunkás, későbbiekben a vadgazdálkodási technikus képzés tantárgyainak oktatójaként. Az oktatói tevékenység inspirált arra, hogy 2004-ben elkezdjem a Szegedi Tudományegyetemen a mérnök-tanári szakot, amelyet 2006-ban fejeztem be. Örömmel tölt el, hogy számos vadászatra jogosultnál látnak el hivatásos vadászati feladatot a „kezem alól” kikerült tanítványok, akikre mind a mai napig nagyon büszke vagyok. Ezen időszak alatt ismerkedtem meg **Török Henrikkel**, az Országos Magyar Vadászati Védegylet főmunkatársával, akivel Gyulán 2012-ben közösen szerveztük a védegylet versenyét, az Országos Ifjúsági Vadászvetélkedőt. Henrik ideje, tragikusan hirtelen távozása fájdalmasan érintett.

2004 óta vagyok a szaktárca által bejegyzett ágazati szakértő vadgazdálkodási szakterületeken, 2007-től pedig mint igazságügyi szakértő is tevékenykedem vadászati szakterületeken. 2010-től voltam tagja a vadászkamara Békés vármegyei területi szervezetének Vadvédelmi és Oktatási Bizottságában, amelynek később elnöke is voltam. A SZIE Környezettudományi Karán több éven keresztül, mint felkért óraadó tartottam előadásokat vadgazda mérnök hallgatók számára a vadkárbeccsés gyakorlatáról.

Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy 2017. február 15-étől az Agrárminisztérium tájegységi fővadászként tevékenykedhettem a 103. Békési vadgazdálkodási tájegységben.

Feleségemmel közösen két fiúgyermeket nevelünk. A lovakkal való foglalatosság, sportlovak tenyésztése gyermekkorom óta elkísér. A drótszörű német vizslák iránti elkötelezettség családi szintre emelkedett nálunk. Meggyőződésem szerint rendkívül fontos az élethosszig tartó tanulás, és ez arra sarkalt, hogy belevágjak életem egyik legnagyobb kihívásába: ez a Szegedi Tudományegyetem jogászképzése. Jelenleg harmadéves hallgatóként próbálok leküzdeni a leküzdhetetlent...

Szakmai elképzeléseim közé tartozik az érdekképviseleti munka terén a sport és hivatásos vadászok hatékonyabb tájékoztatása a vadászkamara munkájáról. Fontosnak tartom, hogy mind a csaknem három ezer vármegyei sportvadász – akiknek mintegy fele nem rendelkezik vadásztársasági tagsággal – valamint a körülbelül 150 hivatásos vadász naprakész legyen az őket érintő kérdésekben. Habár megválasztásom küldötték útján történt, szeretném elérni, hogy az őket is megválasztók, közülük is a most talán még szkeptikus többség szintén érezék: véleményük meghallgattatik. Építő kritikájuk, észrevételeik megvalósulásán keresztül Békés vármegye vadgazdálkodása, vadászati eredményei felívelő pályára állhatnak. Az érdekképviseleti célt tartalommal szeretném megtölteni: gondolok itt minden vármegyei és helyi probléma megoldásának keresésére. A teljesség igénye nélkül ilyen a természetes élőhelyek védelme, a területi vízhiány, a vadkár, a vadászati etika erősítése, a jogi segítségnyújtás. Maga az ágazat is sok nehézséggel küzd, így hangsúlyos feladatnak érzem, hogy a vadászatra jogosultaknak minden rendelkezésre álló támogatási, pályázati lehetőségről tudomásuk legyen, és ezeket minél nagyobb hatékonysággal fel tudják használni. Nagy szükségét látom a közösségépítő rendezvények megvalósulásának is, legyenek azok szakmai, vagy akár társadalmi célú összejövetelek.

Kiemelten kívánom kezelni a gyermekek, a fiatalok tájékoztatását, természetis nevelését, amelynek bár csak egy kis szegmense a vadászat, az ifjabb nemzedékek arról való tényszerű tájékoztatása ugyanakkor borzasztóan fontos. Cél, hogy vadásztáborok, természetismereti napok szervezésén, támogatásán keresztül minden gyermeknek legyen lehetősége a saját igény szintjének megfelelően, de hitelesen megismernie, megtapasztalni a vadászat lényegi valóját, a vadgazdálkodás mibenlétét, az ökoszisztémák fenntartásában betöltött szerepét.

Boros Ferenc Zsolt,
a vadászkamara Békés vármegyei
területi szervezetének titkára

Középpontban a mixomatózis

SZAKMAI KONZULTÁCIÓ A MEZEI NYÚLLAL GAZDÁLKODÓ VADÁSZATRA JOGOSULTAK RÉSZÉRE

AZ ALCÍMBEN OLVASHATÓ MEGJELÖLÉssel RENDEZTEK KONFERENCIÁT OKTÓBER 8-ÁN, SZANYBAN, A SZANYI DÓZSA VADÁSZTÁRSASÁG VADÁSZHÁZÁBAN, AZ ÉSZAK-DUNÁNTÚLI VADGAZDÁLKODÁSI TÁJ 501-ES, 502-ES, 503-AS ÉS 509-ES VADGAZDÁLKODÁSI TÁJEGYSÉGEI VADGAZDÁLKODÓINAK RÉSZVÉTELÉVEL.

A korábbi években is megszervezett esemény témája a mezei nyúl – mint a „Rábaköz aranyának” – állománydinamikája, a hasznosítás formája (élvadászás vagy elejtés), nagysága, módja, kis csoportban vagy nagyobb létszámú társasvadászat során. Emellett az aktuális árakat is áttekintették a résztvevők.

Az idei konzultáció rendhagyóra sikerült, mert szeptember közepén vészjósló hírek keltek szárnyra és jutottak el hozzánk is a szomszédos Ausztriából. Azt hallottuk, hogy egy új mezei nyúl betegség ütötte fel a fejét a burgenlandi állományban. Erről tudósítás

jelent meg a Győr-Moson-Sopron vármegyei lapban is, de sajnos nem kellő szakmai alapossággal. E hírek hallatán igyekeztünk a témát körüljárni, és amilyen gyorsan csak lehet, a saját, illetve a szomszédos vármegyékben mezei nyúllal gazdálkodó jogosultak figyelmét felhívni a közelgő betegségekre, majd annak ismeretében – a kezdődő vadászati időnyre való tekintettel – hasznosítási javaslatokat megfogalmazni.

Az első előadást **„A mezei nyúl állománya Győr-Moson-Sopron vármegyében”** címmel az Agrárminisztérium Vadgazdálkodási Főosztályának képviselőjében **Pintér Csaba**, az V. Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj táji vezetője, az 501-es Han-

ság-mosoni vadgazdálkodási tájegység tájegységi fővadásza tartotta. 1997-től napjainkig tekintette át a mezei nyúl becslési és hasznosítási számait, valamint az élő befogási adatokat. Majd felvezette a szomszédos országból hallható szomorú híreket, illetve a konferencia összehívását megelőző, 2025. szeptember 29. és október 8. között eltelt, rövid időszak történéseit. Ugyanis az egy hét leforgása alatt sok minden történt. Hivatásos vadászok értesítették arról, hogy mixomatózisra emlékeztető betegség jeleit látták a rábaközi vadászterületek mezei nyulain. Az elmondások szerint a nyúl nem lát, nem menekül el az ember elől annak közeledésére sem. Az egyik hivatásos vadász azt tapasztalta, hogy egy mezei nyúl „mintha mosakodott volna”: fejét, arctájékát mellső lábaival dörzsölte. Pár órán belül ugyanazon az úton visszafelé menet már azt látta, hogy a megfigyelt egyed elpusztult. A küllemi vizsgálat során látható volt, hogy az elhullott nyúl szemei és fejtájéka ödémásan duzzadtak. Ezt több helyről további hivatásos vadászok is megerősítették. Így szeptember 30-ra

már sikerült begyűjteni kettő friss, madarak, rókák által nem károsított mezei nyúl tetemet. Azokat másnap, azaz október 1-jén **Tóth Ferenc** hivatásos vadász kíséretében Pintér Csaba elszállította Budapestre, az Állatorvostudományi Egyetemre és átadta diagnosztizálásra. A lapzártakor még várjuk a mindenre kiterjedő vizsgálat eredményét.

A második előadásra **dr. Hercsel György** nyugalmazott vármegyei főállatorvost kérték fel, aki **„A nyúlbetegségek rövid áttekintése a sajtócikkek tükrében”** címmel tartotta meg értekezését. Ebben egyaránt kitért a házi nyúl, az üregi nyúl, valamint a mezei nyúl betegségeire is. A betegségeket azok okozója szerint osztályozta (vírus, baktérium), illetve ismertette a kórokat érintően az európai uniós előírásokat, hogy milyen bejelentési, védekezési kötelezettségeket ír elő a közösségi szabályozás. Az előadás a nyugalmazott főállatorvos szakmai felkészültségéhez, tapasztalataihoz illő volt, ahogy azt tőle megszokhattuk már, kellő alapossággal járta körbe a témát.

Ahhoz, hogy minden szóbeszédnek elejét vegyük, harmadik előadónak meghívtuk **dr. med. vet. Charlotte Klement**, a burgenlandi vadászszövetség alsó-burgenlandi fővadászát, állatorvost, aki **„A mixomatózis és a tularémia üregi és mezei nyulaknál”** címmel tartotta meg elgondolkodtató előadását, a vadászati gyakorlat által is hasznosítható ajánlásokkal. Burgenland tartományban szeptember 9-én hirdették ki hivatalosan, hogy a mixomatózis vírusa megjelent a mezei nyúl állományban. Mivel a kórokozót ezen faj populációiban Kelet-Ausztriában már több helyen is kimutatták, véleménye szerint várhatóan a Nyugat-Dunántúlon is meg fog jelenni, így a mutálódott vírus magyarországi előfordulásának bizonyítása és hivatalos kimutatása valószínűleg csak idő kérdése lesz.

Az előadások után lehetőség nyílt kérdéseket feltenni az előadóknak. A hozzászólók kifejezték aggodalmukat, hogy az immunitással nem rendelkező hazai mezei nyúl állomány óriási veszélynek lehet kitéve a vírus miatt. A fajjal gazdálkodó vadászatra jogosultaknál az élőnyúl befogása és a bérvadászatok megghiúsulása esetén hatalmas veszteségek jelentkezhetnek.

A helyi sajtóban megjelent hírek és a vadászterületen látottak, tapasztaltak tükrében a mezei nyúl témakörben megtartott szakmai értekezletet a megjelent több mint 70 résztvevőnek nagyon hasznosnak bizonyult. A nagy érdeklődésre számot tartó rendezvény hallgatóságát a Szanyi Dózsa Vadásztársaság ebédvel is vendégül látta, amely alatt a szakemberek kötetlen beszélgetés során egymás között is megvitathatták a mezei nyúllal kapcsolatos problémákat, teendőket.

Pintér Csaba
tájegységi fővadász

A Főverseny

A VIZSLA FŐVERSENY IDÉN IS VÁSÁROSNAMENY-BAN IDÉZTE MEG AZ 1971-TŐL EREDEZTETHETŐ HAGYOMÁNYOKAT, OKTÓBER 17-E ÉS 19-E KÖZÖTT A LEGJOBB HAZAI ÉS KÜLFÖLDI VIZSLÁK MÉRKÖZTEK MEG NEMZETKÖZI (CACIT) MINŐSÍTÉSÉRT. A HÁROMNAPOS RENDEZVÉNY A MAGYAR VADÁSZATI ÉS KINOLÓGIAI KULTÚRA ÜNNEPE VOLT, KIVÁLÓ VADÁSZKUTYAMUNKÁKKAL ÉS SPORTSZERŰ KÜZDELMEKKEL.

A Vizsla Főverseny története egészen 1971-ig nyúlik vissza, amikor is a magyarországi Vadászati Világkiállítás keretében, Gödöllőn rendezték meg az első, CACIT minősítést adó nemzetközi vizslaversenyt. A rangos megmérettetés akkor nyolc ország részvételével zajlott, és megteremtette azt a hagyományt, amelyre azóta is minden magyar vizslás büszkén tekinthet vissza.

1972-ben Tata-Remeteségen tartották meg az első hivatalos Főversenyt, amely azóta is a magyar vizslások szakmai csúcsának számít. A rendezvény célja kezdetektől az volt, hogy a magyar vizsla – mint nemzeti kincs – mellett a VII. fajtacsoporthoz tartozó fajták is lehetőséget kapjanak munkateljesítményük összevetésére. Bár a verseny történetében voltak szünetek, a hagyományt 2016-tól a Vadászkamara újra felkarolta és két éven keresztül vízi-mezei, majd az ezt követő években a klasszikus „mindenes” vizslaverseny formájában rendezte meg.

A 2021-es „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás évében az első esztendőhöz hasonlóan nemzetközi viszonylatban mérettettek

meg a mindenes versenyre készülő vizslák és vezetőik. Az elmúlt időszak tapasztalatai alapján a vadászkamara Kinológiai Szakbizottsága úgy döntött: a Főverseny rendezvénye méltó arra, hogy négyévente egy alkalommal nemzetközi minősítésű (CACIT) formában rendezzék meg, a köztes években pedig a verseny továbbra is a vármegyei és regionális kvalifikációs rendszerben zajlik.

Ennek megfelelően 2025-ben ismét nemzetközi mezőny gyűlt össze Vásárosnamény térségében. A meghívást a hazai és külföldi versenyzők korábbi eredményeik alapján kialakított rangsor szerint kapták, így kizárólag olyan kutyák és vezetőik léphettek „pályára”, akik már bizonyították alkalmasságukat. Összesen huszonöt vadászkutya mérettette meg magát a háromnapos rendezvényen, köztük két szerb és két szlovák versenyző.

A rendezvény ünnepélyes megnyitója október 17-én, a Beregi Múzeum parkjában zajlott. Az eseményt jelenlétével megtisztelte és az Agrármisztérium Vadgazdálkodási Főosztálya nevében köszöntötte a jelenlévőket **Vinnai Attila** tájegységi fővadász, **Tilki Attila**, a térség országgyűlési kép-

viselője, **Baracsi Endre**, a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei Közgyűlés alelnöke, valamint **Korózs Gábor**, a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületei Szövetségének elnöke. A Főversenyt **Agyaki Gábor**, az Országos Magyar Vadászkamara hivatásos vadász alelnöke nyitotta meg.

A köszöntőbeszédek és a vezetőbírói eligazítást követően a versenyzők és kutyavezetőik azonnal indultak a kijelölt munkaterületekre, ahol a megmérettetés a kollektív feladatokkal vette kezdetét. A „dúvad kihozása akadályból” versenyszám nemcsak a huszonöt induló számára jelentett izgalmas kihívást, hanem a nézők figyelmét is lekötötte. Bár négy kutya nem tudta sikeresen teljesíteni a fela-

datot, minden résztvevő munkáját elismerő tapssal jutalmazta a közönség, méltányolva a versenyzők felkészültségét és sportszerű helytállását.

Ezt követően a „standhajtás” feladata következett, amely során az imitált hajtás közben több alkalommal is váratlan nyúlsírással törte meg a csendet. A kutyák idegrendszeri stabilitását és fegyelmezettségét próbára tevő szituáció két további versenyző számára jelentett kiesést a mezőnyből.

A második napon, szombaton megkezdődtek a három különböző munkaterületet igénylő versenyszámok. Bár a vízi és mezei feladatok megközelítéséhez hosszabb utazásra volt szükség, a gyönyörű, arany-sárga lombba öltözött őszi táj és az utat színesítő kompozás élménye feledtette a távolságot, különleges hangulatot kölcsönözve a verseny napjának.

A délutáni órákban a csepergős időjárást ellensúlyozta, hogy a házigazda az erdei munkák közelében, egy sátor alatt sült malaccal, slambuccal és más ízletes helyi fogásokkal várta a résztvevőket. A nap végére kiderült, kik maradtak még díjba sorolt eredménnyel. A Főverseny szervezői a gálaestet a CIC Közép-európai Koordinációs Fórum ugyanazon a hétvégén tartott ülésének résztvevőivel közösen rendezték meg (erről a 54–55. oldalon olvashatnak). Az este folyamán a Vásárosnaményi Férfikórus és a Kokas banda gondoskodott a hangulatról, valamint a zenei élményről.

Vasárnap délelőttre már csak néhány munka maradt hátra, így az utolsó nap is gördülékenyen zajlott, és az eredményhirdetés időben megkezdődhetett.

A Főverseny vezetőbírója, **Babiczký Attila** az értékelés során minden segítő és bírő közreműködését megköszönte, külön kiemelve a vércsapa-munkaterületen dolgozó bírók áldozatos munkáját.

Összegzésében hangsúlyozta: a mezőny általános színvonala évről évre emelkedik, és a hazánkat képviselő vizslák és vezetők teljesítménye úgy stílusban, mint eredményességben méltó a nemzetközi elismerésre.

A háromnapos megmérettetés végül a következő eredménnyel zárult:

A győztes páros, **Csipkés-kúti Sarló** és **Tauber István** minden munkaterületen kimagasló teljesítményt nyújtva, a Főverseny történetének eddigi legmagasabb pontszámával zárták a megmérettetést. Az elmúlt évek hagyományát követve a nyertes páros vezetője néhány gondolatot is megosztott a záróceremónián, kiemelve, hogy Sarló apja (Csipkés-kúti Üteg) és nagyapja (Csipkés-kúti Czók-mók) neve egyaránt szerepel a vándorserlegen, a 2016-tól feltüntetett győztesek között – ezzel is bizonyítva a tudatos, szakmai alapokra épített tenyésztés jelentőségét.

Érdekesség, hogy a Főversenyek történelmében a 45 győztesből 24 rövidszőrű magyar vizsla volt, 12 rövidszőrű német vizsla, a kan-szuka arány pedig 27-18. Az eddigi eredmények jól mutatják, hogy a rövidszőrű magyar vizsla, annak ellenére, hogy a divat urbanizálja, ami nagymértékben kihat a fajta munkavonalú fenntarthatóságára, még uralja a Főversenyek történetét. Ám a német vizslák és más fajták is rendre bizonyítják rátermettségüket a mezőnyben.

A rendezés minőségét minden résztvevő elismeréssel méltatta: a szervezők és a helyi vadászatra jogosultak gondos előkészítő munkájának köszönhetően a verseny gördülékenyen, jó hangulatban és magas szakmai színvonalon zajlott. Összegezve a három nap eseményeit láthattuk, hogy a vadászathoz hasonlóan a vadászkutyás versenyekben is időnként szembe-sülni kell kudarcélménnyel, éppen ez adja az értékét: minden siker mögött kitartás, türelem és következetes felkészülés áll. A verseny során ezúttal is akadtak, akik minősítés nélkül zártak – ahogyan korábbi, tapasztalt, sőt egykori győztes versenyzők is jártak már hasonlóan. Mindez csak megerősíti, hogy az eredmény – különösen versenyszituációban – soha nem kiszámítható, és minden teljesítmény mögött komoly szakmai tudás, emberi teljesítmény, továbbá a kutya és vezetője közötti különleges összhang rejlik.

A Vásárosnaményban megrendezett 2025. évi CACIT Nemzetközi Vizsla Főverseny nem csupán egy megmérettetés volt, hanem a magyar vadászkutyás kultúra ünnepe is. Az esemény méltó módon ápolja az immár több mint fél évszázados vizslás hagyományt, bemutatva, hogy a vadászkutya a magyar vadászati kultúra egyik legnagyobb értéke és elválaszthatatlan része.

Botta Zsófia,
a Kinológiai Szakbizottság titkára

EREDMÉNYLISTA

HELYEZÉS	KUTYA NEVE	FAJTA	VEZETŐ	PONTSZÁM	DÍJ	MINŐSÍTÉS	CÍM	KÜLÖNDÍJ
1	Csipkés-kúti Sarló	rszmv	Tauber István	385	I.	I/A	CACIT CACT	legjobb magyar versenyző
2	Aranyszabja-Földi Sába	dszmv	Juranovics Diána	379,5	I.	I/B	res. CACIT, CACT	legjobb női versenyző, legjobb németvizsla
3	Nádbérki Vadász Cseresznye	rszmv	Hári Csaba	378,5	I.	I/C	res. CACT	legjobb víz, legszebb vadmegállás
4	Nagyalföldi-Vadász Bástyá	rszmv	Rákosi Tamás Kornél	366,5	I.	I/D		legjobb erdő
5	Kevi-Lator Inez	rszmv	Forgó Flórián Zsolt	354,5	I.	I/E	CACT	
6	Csővárberki Gögös	rszmv	Dr. Földeáki Péter	352,5	I.	I/F		legjobb mező
7	Kappahegyi Nevada	rszmv	Seres Ferenc	351,5	I.	I/G	res. CACT	
8	Körös Gyöngye Avar	rszmv	Halla Bianka	347,5	II.	II/A		legjobb vércsapa
9	Kaposmenti-Vadász Akku	rszmv	Kapronczai Tamás	344,5	II.	II/B		
10	BALU z Adamovských jazier	rszmv	Ladislav Gáll	340,5	II.	II/C		legjobb külföldi versenyző
11	Hetény Vezér Capella	rszmv	Gombai Csaba	321,5	III.	III/A		
minősítés nélkül	Para vom Adlerhorst	dszmv	Bodzey Ottó					
minősítés nélkül	Cserenci Janus	dszmv	Ponty Beatrix					
minősítés nélkül	Pedro Vrbas Pannonian SEA	dszmv	Djura Mandic					
minősítés nélkül	RedWood Forest Dona	rszmv	Kardos Bernadett Brigitta					
minősítés nélkül	Luzy vom Lümann	dszmv	Sándor János					
minősítés nélkül	Feketicsi Vadász Remek Nándor	rszmv	Söllei Norbert János					
minősítés nélkül	Nádasdy Vadász Alkony	rszmv	Pocsa László					
minősítés nélkül	Zörög-Tetői Arnold	dszmv	Dr. Visegrády Zoltán					
minősítés nélkül	Artus vom Akazienhügel	dszmv	Kacsur Richárd					
minősítés nélkül	Italian Kiss Cesare	olv	Kiss László Csaba					
minősítés nélkül	Mágocsi Erdőjáró Abigél	dszmv	Robert Múčka					
minősítés nélkül	Cirrus Vom Habichtshof	rszmv	Markovic Pedrag					
minősítés nélkül	Vadászok Gyöngye Amira	rszmv	Fülöp Imre					

A versenyről fotógaléria tekinthető meg a vadászkamara Facebook-oldalán

A versenyről kisfilm tekinthető meg a QR-kód megnyitásával

Koordinációs Fórum Vásárosnaményban

HATÁROKON ÁTÍVELŐ EGYÜTTMŰKÖDÉS A GYAKORLATBAN

A NEMZETKÖZI VADÁSZATI ÉS VADVÉDELMI TANÁCS (CIC) KÖZÉP- ÉS KELET-EURÓPAI KOORDINÁCIÓS FÓRUMA IDÉN VÁSÁROSNAMENYBAN ÜLÉSEZETT OKTÓBER 16.–19. KÖZÖTT. AZ EGYEZTETÉSEK TEMATIKÁJÁBAN A FŐSZEREP AZ APRÓVADÁLLOMÁNYOK KEZELÉSÉNEK ÉS HELYSZÁLLÍTÁSÁNAK JUTOTT. A HÁROMNAPOS ESEMÉNY SZAKMAI BESZÉLGETÉSEKNEK, TEREPI PROGRAMOKNAK ÉS KULTURÁLIS ESZMECSERÉNEK IS TERET ADOTT. A FÓRUMRA A RÉGIÓ VADÁSSZÖVETSÉGEINEK KÉPVISELŐI, SZAKÉRTŐI ÉS PARTNEREI JÖTTEK EL, ÖSSZESEN 8 ORSZÁGBÓL.

A fórum immár két és fél évtizedes múltira tekint vissza. A kezdeményezés 1999-ben kristályosodott ki, a szomszédos országok közötti szoros és közvetlen együttműködés megvalósítását célozva, különös tekintettel a határmenti területek közös vad- és természetvédelmi törekvéseire. „A vad nem ismer határokat” mottó alatt működő testület tagjai először 2000 tavaszán, a szlovéniai Brdóban találkoztak. Az azóta eltelt 25 évben szinte minden esztendőben ülésezett a grémium, hogy valamilyen fontos és aktuális vadgazdálkodási kérdést járjon körbe, és a tapasztalat azt igazolta, hogy a vadállományok megőrzésére irányuló közös erőfeszítések egyebek mellett az emberek közötti jobb megértés kialakítására is kiváló alkalmat nyújtanak.

Az idei találkozó a CACIT Vizsla Főversennyel párhuzamosan zajlott, amelynek a magyarok mellett

szerb és szlovák indulói is voltak. A fórum résztvevői e kivételes kutyák munkájába is betekintést nyehettek, újabb lendületet szerezve az otthoni kutyás munkacsoportok felélénkítéséhez. A két esemény együttes megrendezése aláhúzza a hagyományos vadászati kultúra és a modern vadgazdálkodás közötti mély köteléket. (A Főversenyről részletesen 50–53 oldalakon olvashat.)

VADÁSZOK ÉS GAZDÁK AZ APRÓVAD JÖVŐJÉNEK BIZTOSÍTÁSÁÉRT – BESZÉLGETÉSTŐL A CSELEKVÉSIG

A Koordinációs Fórum megnyitóján

Marghescu Tamás, a CIC nagykövete arra buzdította a résztvevőket, hogy a beszélgetésen túlmenően kezdeményezzenek konkrét együttműködéseket országaikban.

„Évek óta beszélünk az apróvad-gazdálkodás és -vadászat előtt álló kihívásokról” – mondta. „Most

minden országban együttműködési platformokat kell létrehozunk, partnerségeket a vadászok, a földtulajdonosok és a mezőgazdasági szektor között, amely együttműködések révén hozzáférhetővé válnak, így pozitív eredményeket hozhatnak a különböző támogatási programok.”

A délelőtti egyeztetésen Bosznia-Hercegovina, Bulgária, Koszovó, Magyarország, Románia, Szerbia, Szlovákia és Ukrajna beszámolóit ismerhették meg a résztvevők. Ezek átfogó képet adtak az országok apróvad-gazdálkodási helyzetéről és az aktuális trendekről a régióban. Bár minden ország egyedi körülményekkel szembesül, több felmerülő probléma is közös: a fácán- és mezeinyúl-állományok csökkenése, az intenzív mezőgazdaság hatásai és az illegális növényvédő szerek széles körű használata.

A résztvevők többször is hangsúlyozták a gazdákkal és földtulajdonosokkal való együttműködés fontosságát, megjegyezve, hogy az élőhelyek helyreállítása és a mezőgazdasági támogatási rendszerek kulcsfontosságúak lesznek az apróvadfajok jövőjének hosszú távú biztosításához. A Koordinációs Fórum elnöke, **dr. Suba Imre** (Szlovákia) hazája tapasztalatait idézte, ahol a nagy mezőgazdasági területeket felosztó, telepített vagy természetes növényzetből álló mezővédő sávok kialakításának támogatásával két éven belül jelentősen megnőtt a mezei nyúl és a fácán állománya.

FELHÍVÁS AZ ETIKUS ÉS FENNTARTHATÓ VADGAZDÁLKODÁSRA

A délutáni ülésen **dr. Hajas Péter Pál** előadásában ökológiai adatokat és az apróvad-gazdálkodás terén szerzett gyakorlati tapasztalatait ötvözte. Kiemelte, hogy a vadállomány mesterséges pótlása és az intenzív vadászatra való túlzott támaszkodás hogyan alakította át a természetes vadállományt Európa nagy részén. Emiatt sürgette az etikus vadászat és az élőhelyalapú gazdálkodás megerősítését.

„Ha elkötelezték vagyunk a tisztességes vadászat mellett, akkor meg kell határoznunk, hol végződik a vadászat és hol kezdődik az állattenyésztés” – jegyezte meg.

Bemutatta, hogy a regeneratív mezőgazdálkodási gyakorlatok hogyan csökkentik a talajművelési munkálatok igényét, a takarónövények alkalmazása és a sövények újratelepítése miként javíthatja a bio-

lógiai sokféleséget és a talaj egészségét, miközben a gazdaságok jövedelmezőségét is megőrzi. Üzenete összhangban állt a fórum általános témájával: a fenntartható apróvad-gazdálkodásnak az ökológiai felelősségvállalásban és az etikus vadgazdálkodásban egyaránt kell gyökereznie.

TEREPI PROGRAMOK ÉS KÖZÖS ÖRÖKSÉG

A rendezvény második napján a résztvevőket a házigazda **Kiss B. Zoltán** fogadta, és szakmai látogatásra invitálta a fórum tagjait a helyi fácántelepre, valamint tárlatvezetést tartott a Hunor Vadászati Kiállításon.

KÖZÖS JÖVŐKÉP

A fórum zárásaként a résztvevők három prioritási területet határoztak meg a regionális együttműködés számára:

1. Egységes apróvad-monitoringrendszer létrehozása Közép- és Kelet-Európában.
2. A vadon élő állatokra káros növény védőszerek illegális használatának visszaszorítása.
3. Olyan nemzeti platformok létrehozása, amelyek egyesítik a vadászszövetségeket, a gazdákat és a környezetvédő civil szervezeteket az apróvadélőhelyek helyreállításának koordinálására érdekében.

Ezek a lépések egy egyre növekvő konszenzust tükröznek: az apróvadfajok helyzete a különböző szektorok közötti együttműködéstől függ, különös tekintettel a vadászok és a gazdák közötti tartós elkötelezettségre.

A kulturális örökség, a tudományos ismeretek és a regionális összefogás ötvöztetésével a CIC Közép- és Kelet-Európai Koordinációs Fórumának 2025-ös ülése megerősítette, hogy a vadászok továbbra is elengedhetetlen partnerek a biológiai sokféleséget, azzal együtt pedig a termelékenységet is biztosító vidék kialakításában.

Thomas Paulic, dr. Hecker Kristóf

FOTÓK: Kókai Márton

Hatalmas gazdasági erő van a vadászatban és a sportlövészetben

EGY FRISS, MÉRFÖLDKÖNEK TEKINTHETŐ TANULMÁNY SZERINT A VADÁSZAT, A SPORTLÖVÉSZELET ÉS A KAPCSOLÓDÓ TERÜLETEK ÉVENTE 180 MILLIÁRD EURÓVAL (KÖRÜLBELÜL 72 EZER MILLIÁRD FORINTTAL) JÁRULNAK HOZZÁ EURÓPA GAZDASÁGÁHOZ, ÉS TÖBB MINT 1,1 MILLIÓ MUNKAHELYET BIZTOSÍTANAK A KONTINENS 30 ORSZÁGÁBAN – TÁJÉKOZTATOTT AZ EURÓPAI VADÁSSZÖVETSÉGEK SZÖVETSÉGE (FACE). A KUTATÁST AZ OLASZORSZÁGI URBINOI EGYETEM VÉGEZTE, AZ EREDMÉNYEKET AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN MUTATTÁK BE SZEPTEMBER VÉGÉN.

A vizsgálat során 30 ország – köztük az összes uniós tagállam, valamint Norvégia, Svájc és az Egyesült Királyság – adatait elemezték. Az eredmények szerint a vadászathoz és sportlövészethez kapcsolódó iparágak, beszállítói láncok és szolgáltatások együttesen a kontinens GDP-jének csaknem 1 százalékát adják.

A tanulmány részletesen bemutatja a polgári fegyver- és lőszeripar teljesítményét is: 218 fegyvergyártó vállalat több mint 16 ezer munkavállalót foglalkoztat, éves forgalmuk 3,27 milliárd euró. A lőszeripar további 193 cégből és 10 800 alkalmazottból áll, 2,54 milliárd eurós forgalommal. Mindkét szektor jelentős exporttöbbletet ér el, ami a versenyképességük egyik legfontosabb bizonyítéka.

A vadászok és sportlövők összesített éves költsége – a fegyverek és löszerek vásárlását nem számítva – eléri a 96,3 milliárd eurót (körülbelül 37 ezer milliárd forint), ami hatalmas keresletet generál a kapcsolódó szolgáltatásokban és turizmusban. Ez a végső kereslet csaknem 575 ezer munkahelyet tart fenn Európában.

Laurens Hoedemaker, a FACE elnöke úgy fogalmazott, hogy a tanulmány nagyszerű hír a hétmillió európai vadász számára, mivel megmutatja, hogy ezen szakterület társadalmi-gazdasági értéke még nagyobb, mint korábban sejteni lehetett.

A kutatás rávilágít arra is, hogy a vadászati ágazat és a lőfegyveripar nem szűk rétegszektor, hanem Európa egyik stabil, innovatív és exportképes gazdasági pillére, amely helyi közösségek fennmaradásához járul hozzá azáltal, hogy munkahelyeket biztosít. A tanulmány ráadásul nem vizsgálta a vadászat más, szintén fontos aspektusait – például a vadhús kereskedelemhez kapcsolódó, vagy éppen a természetvédelmi és társadalmi hozadékokat. Ezek a jövőbeni kutatásokban kaphatnak majd nagyobb hangsúlyt.

Az eredmények mindenesetre világosan mutatják: a vadászat és sportlövészet nem csupán szenvedély és hagyomány, hanem Európa gazdaságának és vidéki életének meghatározó mozgatórugója.

Európai Vadászszövetségek Szövetsége,
Országos Magyar Vadászkamara

További részletek angolul a FACE honlapján

Plavec János és Vinnai Attila Mihály

Talán vármegyei sajátosság, hogy még a vadászkamara létrejötte előtt, a Csongrádon működő technikummal közösen kihelyezett hivatásosvadász-képzések indultak Nyíregyházán. Az ezeken végzett szakemberek egy életen keresztül baráti viszonyban maradtak egymással, az elsők mára a nyugdíjkorhatárt is átlépték. Így érthető az egységes akaratlan alapult kérés, amely összefogásban multhatatlan érdeme volt az egykori képzések szervezőjének, a MAVOSZ, majd a helyi vadászszövetség és a kamarai szervezet egykori titkárának, id. Plavec Jánosnak.

A szervezés feladata nem tűnt túlságosan nehéznek, ám nekifogva szembesültünk az örök érvényű igazsággal: az ördög a részletekben lakozik! Az első körben megcélzott, 75 évesnél idősebb korosztályban alig néhányan voltak. Ugyanez derült ki a 70, sőt még a 65 év fölöttiek esetében is. Így végül a hatvanéves kort húztuk meg határként, így 55–60 most is praktizáló, esetleg munkáját mostanság befejező hivatásos vadász számára szervezhettük meg a találkozót.

Lezajlott az első, majd a második esemény is, amelyen kisebb, humoros feladatok mellett jó han-

Kopjafa vadörök emlékére

HÁROM ÉVVEL EZELŐTT SAJÁTOS ÖTLETTEL KERESTÉK MEG HIVATÁSOS VADÁSZOK A SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG VÁRMEGYEI VADÁSZKAMARÁT. ARRA GONDOLTAK, HOGY AZ IDŐS, AKÁR MÁR NYUGDÍJBA IS VONULT VADÖRÖKNEK BIZTOSÍTSUNK LEHETŐSÉGET TALÁLKOZÁSRA. EGY ILYEN TALÁLKOZÓN SZÜLETETT MEG A GONDOLAT, HOGY MÉLTÓKÉPP ILLENE MEGEMLÉKEZNI A MÁR ELHUNYT KOLLÉGÁKRÓL, AMELY OKTÓBER 30-ÁN MEG IS VALÓSULT: KOPJAFÁT ÁLLÍTOTTUNK AZ „ELHUNYT HIVATÁSOS VADÁSZOK EMLÉKÉRE”.

gulatban idézték fel a múlt idő emlékeit a megjelent senior hivatásos vadászok. Előkerültek a kamarai székházban őrzött technikai tablók is, amelyek nézegetése közben egyre több névnel hangzott el a megdöbbentő szó: „meghalt”.

Talán ez adta a lökést, amikor tavaly elhatározták az összegyűlteket: egy kopjafa állításával emlékeznek meg az elhunyt kollégákról. Egyikőjük, Szénási Mihály vállalta is ennek elkészítését. A közel egyéves munka végén, a vadászkamara székházának udvarán, egy külön erre a célra kialakított területen, tölgyek háttéré előtt került a földre a tartó konzol, majd ebbe a százéves tölgyfa ágából kifaragott, lélekharanggal felszerelt kopjafa.

Az avatást vadászkürt hangja vezette be, majd Fazekas Gergely, a vadászkamara vármegyei titkára és Vinnai Attila Mihály hivatásos vadász alelnök szökölt az összegyűlt hivatásos vadász kollégákhoz. A kopjafa megáldását és megszentelését dr. Gaál Sándor református esperes (kinek egyik fia szintén hivatásos vadász) és Németh János római katolikus plébános (aki maga is vadász) végezte el. Az ünnepség zárásaként a kürt szó mellett hagyományteremtő szándékkal a vadászkamara vármegyei elnöke, Plavec János és a hivatásos vadász alelnök koszorúzta meg a kopjafát, majd gyújtott mécsest az elhunyt szakemberekre emlékezve.

Fazekas Gergely,
a vadászkamara
Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei
Területi Szervezetének titkára

Az ország legszélesebb sörétes vadászfegyver választéka Azonnal, raktárról 123 féle modell!

SP White - 455.990 helyett **399.990 Ft**

SP Black - 455.990 helyett **399.990 Ft**

SP Elegant Gold - 585.990 Ft

SP Silverline II - 559.990 Ft

SP Deluxe - 789.990 helyett **699.990 Ft**

SP Avantgarde Black - 575.990 Ft-tól

ATA ARMS sörétes vadászfegyverek 12-es vagy 20-as kaliberben, 71 vagy 76 cm-es csővel, acél baszküllel, 5 csere choke-kal már **399.990 Ft-tól**.

Marocchi First - 489.990 Ft

Marocchi First MK2 Gold Black - 647.990 Ft

Marocchi First MK2 - 579.990 Ft-tól

Marocchi olasz sörétes puskák 12-es vagy 20-as kaliberben, 71 vagy 76 cm-es csőhosszal, 5 csere choke-kal, acél baszküllel és ejectorral (csak az MK2-es modellek)

Yildiz SPZ SM - 364.990 helyett **299.990 Ft**

Yildiz SPZ M - 364.990 helyett **299.990 Ft**

Yildiz SPZ ME - 467.990 helyett **399.990 Ft**
ejectoros modell

Yildiz Silah sörétes puskák 12-es, 20-as vagy 410-es kaliberben, 1 billentyűs, sorrendváltós, 71 vagy 76 cm-es csőhosszal, akár kézzel vésett baszküllel, 5 csere choke-kal

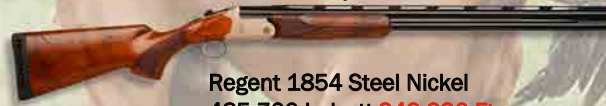
Regent 1848 Steel Black
405.890 helyett **279.990 Ft**

Regent 1854 Steel Silver
485.700 helyett **349.990 Ft**

Regent 1854 Steel Black
485.700 helyett **359.990 Ft**

Regent 1854 Steel Nickel
485.700 helyett **349.990 Ft**

Regent 1848 és Regent 1854 sörétes puskák, 12-es kaliberben, 71 vagy 76 cm-es csőhosszal, 5 csere choke-kal már **279.990 Ft-tól**

Krieghoff K80 Parcours-X Celtic
12/76, 81cm cső 6.825.590 helyett **6.399.990 Ft**

Blaser F16 Game 12/76 vagy 20/76 4-es
fa 76cm cső 1.877.390 Ft

Blaser F16 Game Grand Lux 7-es fa
12/76, 76cm cső 3.926.240 helyett **3.290.000 Ft**

